

ZAKON O ŠTRAJKU REPUBLIKE SRPSKE

Službeni glasnik RS br. 111/08

Član 1.

(1) Ovim zakonom uređuje se postupak organizovanog prekida rada u kome radnici mogu ostvariti zaštitu profesionalnih, ekonomskih i socijalnih prava.

(2) Štrajk je organizovani prekid rada, koji se može organizovati u preduzeću, ustanovi i kod drugog pravnog i fizičkog lica (u daljem tekstu: poslodavac).

(3) Štrajk se može organizovati u grani ili djelatnosti ili kao generalni štrajk za teritoriju Republike Srpske (u daljem tekstu: Republika).

(4) Štrajk se može organizovati i kao štrajk upozorenja, koji može trajati najduže jedan sat.

Član 2.

(1) Radnici slobodno odlučuju o učešću u štrajku.

(2) Poslodavac ne može da sprečava radnike da organizuju štrajk i učestvuju u njemu, niti da upotrebljava prijetnje i prinude radi okončanja štrajka, kao i da po osnovu neučestvovanja u štrajku omogući veću platu ili druge povoljnije uslove rada za radnike koji ne učestvuju u štrajku.

Član 3.

Pravo na štrajk radnika u granama ili djelatnostima od opšteg interesa može se ostvariti pod posebnim uslovima propisanim ovim zakonom.

Član 4.

(1) Odluku o stupanju u štrajk ili štrajk upozorenja kod poslodavca, donosi nadležni organ reprezentativnog većinskog sindikata ili više od polovine zaposlenih kod tog poslodavca.

(2) Odluku o stupanju u štrajk ili štrajk upozorenja kod poslodavca može donijeti nadležni organ i drugog sindikata, koji podrži više od polovine zaposlenih kod tog poslodavca.

(3) Odluku o stupanju u štrajk ili štrajk upozorenja u grani ili djelatnosti donosi nadležni organ reprezentativnog većinskog sindikata za tu granu ili djelatnost.

(4) Odluku o stupanju u generalni štrajk ili štrajk upozorenja donosi nadležni organ reprezentativnog većinskog sindikata Republike.

Član 5.

(1) Odlukom o stupanju u štrajk utvrđuju se:

a) zahtjevi radnika,

b) vrijeme početka štrajka,

v) mjesto održavanja štrajka,

g) način na koji se vodi štrajk i

d) sastav štrajkačkog odbora koji zastupa interese radnika i u njihovo ime vodi štrajk.

(2) Ako se štrajk ispoljava okupljanjem radnika, mjesto okupljanja učesnika u štrajku ne može biti van radne sredine poslodavca.

Član 6.

(1) Štrajkački odbor dužan je da štrajk najavi poslodavcu, dostavljanjem pisane odluke o stupanju u štrajk, najkasnije sedam dana prije dana određenog za početak štrajka, odnosno 24 časa prije početka štrajka upozorenja, ako ovim zakonom nije utvrđen drugi rok.

(2) Odluka o stupanju u štrajk radnika u grani ili djelatnosti dostavlja se reprezentativnom većinskom udruženju poslodavaca u toj grani ili djelatnosti. (3) Odluka o stupanju u generalni štrajk dostavlja se reprezentativnom većinskom udruženju poslodavaca Republike i Vladi Republike Srpske.

Član 7.

(1) Štrajkački odbor i poslodavac, odnosno pregovaračko tijelo koje odredi poslodavac, dužni su da od dana dostavljanja pisane odluke o stupanju u štrajk kao i za vrijeme trajanja štrajka pokušaju da sporazumno riješe nastali spor ili mogu iznijeti spor pred posebno tijelo za mirenje, koje strane u sporu sporazumno osnivaju.

(2) Ako se spor ne riješi u roku od osam dana od početka štrajka, strane u sporu mogu pozvati da u rješavanju spora učestvuje i predstavnik organa Republike, predstavnici reprezentativne većinske organizacije sindikata Republike, ako sindikat nije organizator štrajka, predstavnici reprezentativnog većinskog udruženja poslodavaca Republike, kao i stručnjaci iz pojedinih oblasti ili mogu iznijeti spor pred posebno tijelo za posredovanje, koje strane u sporu formiraju.

(3) U slučaju da se spor ne riješi u roku od 30 dana od početka štrajka, strane u sporu mogu da iznesu spor pred arbitražu.

Član 8.

(1) Arbitraža se sastoji od tri člana, od kojih strane u sporu imenuju po jednog člana, a trećeg člana imenuje ministar rada i boračko-invalidske zaštite sa liste arbitara koju utvrđuje Ekonomsko-socijalni savjet Republike Srpske (u daljem tekstu: Savjet).

(2) Ovlaštenja, način rada i odlučivanje arbitraže uređuje se sporazumom strana u sporu.

(3) Arbitraža odlučuje samo u okviru predmeta spora.

(4) Arbitraža o spornim pitanjima donosi odluku dvotrećinskom većinom koja mora biti obrazložena i donesena u roku od 15 dana od dana formiranja arbitraže.

(5) Odluka arbitraže je konačna i protiv nje se ne može uložiti žalba niti voditi sudski spor.

Član 9.

(1) Štrajkački odbor i radnici koji učestvuju u štrajku dužni su da štrajk organizuju i vode na način kojim se ne ugrožava bezbjednost i zdravlje ljudi i bezbjednost imovine, sprečava nanošenje neposredne materijalne štete i omogućava nastavak rada po okončanju štrajka.

(2) Štrajkački odbor i radnici koji učestvuju u štrajku ne smiju sprečavati poslodavca da koristi sredstva i raspoláže sredstvima kojima obavlja djelatnost.

(3) Štrajkački odbor i radnici koji učestvuju u štrajku ne mogu sprečavati zaposlene koji ne učestvuju u štrajku da rade.

(4) Poslodavac je dužan da štrajkačkom odboru i radnicima koji učestvuju u štrajku obezbijede korištenje odgovarajuće prostorije i potrebne administrativno-tehničke i komunikacione usluge.

Član 10.

(1) Štrajk prestaje sporazumom strana u sporu, odlukom arbitraže i odlukom radnika koji su donijeli odluku o stupanju u štrajk.

(2) Za svaki novi štrajk učesnici u štrajku dužni su da donesu novu odluku o štrajku.

Član 11.

(1) U djelatnostima od opšteg interesa ili u djelatnosti čiji bi prekid rada zbog prirode posla mogao da ugrozi život i zdravlje ljudi ili da nanese štetu velikih razmjera, pravo na štrajk radnika može se ostvariti ako se ispune i posebni uslovi utvrđeni ovim zakonom.

(2) Djelatnost u smislu stava 1. ovog člana su djelatnosti koje obavlja poslodavac u oblasti:

- a) elektroprivrede,
- b) vodosnabdijevanja,
- v) željezničkog saobraćaja,
- g) avionskog saobraćaja i kontrole vazdušnog saobraćaja,
- d) javnih radio-televizijskih servisa,
- đ) poštanskog saobraćaja,
- e) komunalnih djelatnosti,
- ž) zaštite od požara,
- z) zdravstvene i veterinarske zaštite i
- i) društvene brige o djeci i socijalne zaštite.

(3) Od opšteg interesa, u smislu ovog zakona su i djelatnosti od značaja za funkcionisanje sistema javne uprave i bezbjednosti Republike u skladu sa zakonom, kao i poslovi neophodni za izvršavanje obaveza utvrđenih međunarodnim ugovorima u djelatnostima navedenim u stavu 2. ovog člana.

(4) Ukoliko se štrajk u djelatnostima iz st. 2. i 3. ovog člana organizuje u jednom organizacionom dijelu poslodavca, obaveza ispunjavanja i posebnih uslova u pogledu ostvarivanja prava na štrajk radnika primjenjuje se samo na taj organizacioni dio.

Član 12.

(1) Radnici koji obavljaju poslove u djelatnostima iz člana 11. ovog zakona mogu početi štrajk ako se obezbijedi minimum procesa rada koji obezbjeđuje sigurnost ljudi i imovine ili je nezamjenljiv uslov života i rada građana.

(2) Minimum procesa rada i način njegovog obezbjeđivanja utvrđuje se aktom osnivača, odnosno direktora poslodavca, zavisno od prirode djelatnosti, stepena ugroženosti života i zdravlja ljudi i drugih okolnosti značajnih za ostvarivanje potreba građana, poslodavca i drugih subjekata.

(3) Prilikom utvrđivanja minimuma procesa rada, u smislu stava 2. ovog člana, osnivač, odnosno direktor poslodavca dužan je da zatraži mišljenje sindikata ili Savjeta radnika, odnosno ovlašćenog predstavnika radnika.

(4) Radnike koji su dužni da rade za vrijeme štrajka radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada, u smislu st. 1. do 3. ovog člana, određuju direktor i štrajkački odbor, najkasnije pet dana prije početka štrajka.

(5) Radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada poslodavac može angažovati i članove štrajkačkog odbora najviše do 1/3 ukupnog broja članova odbora, osim predsjednika štrajkačkog odbora.

Član 13.

U djelatnostima iz člana 11. ovog zakona štrajk se najavljuje poslodavcu, najkasnije deset dana prije početka štrajka, dostavljanjem pisane odluke o stupanju u štrajk.

Član 14.

(1) U djelatnostima iz člana 11. ovog zakona strane u sporu dužne su da najkasnije u roku od pet dana od nastalog spora, odnosno od dana dostavljene pisane odluke o stupanju u štrajk pokušaju sporazumno da riješe nastali spor, odnosno iznesu spor pred posebno tijelo za mirenje, koje strane u sporu sporazumno osnivaju.

(2) Ukoliko se spor ne riješi u roku od pet dana od dana dostavljene pisane odluke o stupanju u štrajk, pred tijelom za mirenje, strane u sporu dužne su da u spor uključe i predstavnike poslodavca, osnivača, nadležnog organa Republike, nadležnog organa lokalne samouprave i druga stručna lica i predstavnike radnika i poslodavca ili da iznesu spor pred posebno tijelo za posredovanje.

(3) U slučaju da se spor ne riješi do dana utvrđenog za početak štrajka, strane u sporu mogu da spor iznesu pred arbitražu.

(4) Listu miritelja, posrednika i tijela za posredovanje utvrđuje Savjet.

Član 15.

(1) Štrajkački odbor dužan je da za vrijeme štrajka sarađuje sa poslodavcem radi izvršavanja obezbijeđenog minimuma procesa rada iz člana 12. ovog zakona.

(2) Radnici koji obavljaju poslove iz člana 12. stav 4. ovog zakona dužni su da za vrijeme štrajka izvršavaju naloge poslodavca koji se odnose na izvršavanja obezbijeđenog minimuma procesa rada.

Član 16.

(1) Organizovanje štrajka, odnosno učešće u štrajku pod uslovima utvrđenim ovim zakonom ne predstavlja povredu radne discipline, ne može biti osnov za pokretanje postupka za utvrđivanje disciplinske i materijalne odgovornosti radnika, ne može biti osnov za udaljenje radnika sa rada i ne može za posljedicu imati otkaz ugovora o radu radniku.

(2) Radnik koji učestvuje u štrajku nema pravo na naknadu plate za vrijeme odsustvovanja s rada zbog učešća u štrajku ukoliko se poslodavac i štrajkački odbor drugačije ne dogovore.

(3) Izuzetno od stava 2. ovog člana, radnik koji učestvuje u štrajku ima pravo na naknadu plate za vrijeme učešća u štrajku, koji se organizuje isključivo zbog neisplaćenih plata i koji ne traje duže od 12 dana.

(4) Radnik iz stava 2. ovog člana koji je dužan da radi za vrijeme trajanja štrajka, radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada, u skladu sa članom 12. ovog zakona, ima pravo na platu koja mora biti srazmjerna vremenu provedenom na radu.

(5) Radnik iz st. 2. i 4. ovog člana ima pravo na penzijsko i invalidsko osiguranje, zdravstveno osiguranje, kao i pravo na osiguranje u slučaju nezaposlenosti u skladu sa propisima kojima su regulisane te oblasti.

(6) Organizatori štrajka i učesnici u štrajku koji nije organizovan u skladu sa odredbama ovog zakona nemaju pravo na zaštitu utvrđenu st. 1, 3. i 5. ovog člana.

Član 17.

U toku štrajka organizovanog pod uslovima utvrđenim ovim zakonom poslodavac ne može zapošljavati nova lica koja bi zamijenila učesnike u štrajku, osim u slučajima ako su ugroženi:

a) bezbjednost lica i imovine u skladu sa članom 9. stav 1. ovog zakona,

b) održavanje minimuma procesa rada koji obezbjeđuje sigurnost imovine i lica i

v) izvršavanje međunarodnih obaveza u skladu sa članom 11. ovog zakona.

Član 18.

(1) Član štrajkačkog odbora ili učesnik u štrajku, koji štrajk organizuje i vodi na način kojim se ugrožava bezbjednost lica i zdravlje ljudi, bezbjednost imovine ili koji sprečava radnike koji ne učestvuju u štrajku da rade, odnosno onemogućava nastavak rada po okončanju štrajka ili sprečava poslodavca da koristi sredstva i raspolaze sredstvima kojima poslodavac obavlja djelatnost čini povredu radne dužnosti za koju se može izreći mjera otkaza ugovora o radu.

(2) Radnik koji obavlja poslove u djelatnostima iz člana 11. ovog zakona koji odbije da izvrši nalog poslodavca izdat radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada čini težu povredu radne dužnosti za koju se može izreći mjera otkaza ugovora o radu.

Član 19.

(1) Radnici koji stupaju u štrajk mogu, iz reda radnika, odlukom nadležnog organa reprezentativnog većinskog sindikata ili većine radnika osnovati štrajkačke straže na mjestima pred ulazom ili u krugu poslovnih prostorija poslodavca, radi obavještanja radnika i javnosti o sporu koji je nastao i o opravdanosti zahtjeva štrajkača.

(2) Odluka o formiranju štrajkačke straže dostavlja se subjektima utvrđenim u čl. 5. i 12. ovog zakona, u roku u kome se dostavlja pisana odluka o stupanju u štrajk, kao njen sastavni dio ili kao poseban akt u toku štrajka.

(3) Odluka iz stava 2. ovog člana mora biti obrazložena i sadržati broj i imena radnika – članova štrajkačke straže.

(4) Štrajkačka straža ne može:

a) primjenjivati fizičku prinudu,

- b) postavljati fizičke prepreke ili blokade prilaza poslu radnicima koji žele da rade,
- v) prijetiti ili vrijeđati radnike i
- g) sprečavati poslodavca u obavljanju njegove djelatnosti.

Član 20.

Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Republička inspekcija rada u skladu sa Zakonom o inspekcijama Republike Srpske («Službeni glasnik Republike Srpske», br. 113/05 i 1/08).

Član 21.

(1) Poslodavac, štrajkački odbor, predstavnik reprezentativnog većinskog sindikata ili drugog sindikata koji organizuje štrajk i radnici, dužni su da inspektorima rada omoguće vršenje nadzora, uvid u dokumentaciju i nesmetan rad i da mu obezbijede podatke i dokumentaciju potrebnu za obavljanje inspekcijskog nadzora.

(2) Inspektor rada zapisnik o izvršenom inspekcijskom pregledu i radnjama uručuje i dostavlja poslodavcu, štrajkačkom odboru, reprezentativnom većinskom sindikatu ili drugom sindikatu koji organizuje štrajk.

Član 22.

(1) Ako inspekcija rada utvrdi da je aktom ili radnjom poslodavca povrijeđen zakon ili drugi propis, ovlašćena je da pored obaveza i ovlašćenja utvrđenih zakonom, do donošenja pravosnažne odluke suda, rješenjem odgodi izvršenje odluke poslodavca o otkazu ugovora o radu ili udaljenju radnika sa rada, organizatora štrajka, odnosno učesnika u štrajku.

(2) Žalba protiv rješenja donesenog u smislu stava 1. ne odgađa izvršenje rješenja.

(3) Protiv rješenja donesenog po žalbi može se pokrenuti upravni spor.

(4) Rješenje iz stava 1. ovog člana dostavlja se poslodavcu, štrajkačkom odboru, odnosno reprezentativnom većinskom sindikatu i radniku.

Član 23.

(1) Novčanom kaznom od 1.000,00 KM do 5.000,00 KM kazniće se za prekršaj poslodavac, ako:

a) ne pristupi postupku mirenja, u roku utvrđenim ovim zakonom, odnosno postupku posredovanja (član 7. stav 1. i član 14. st. 1. i 2),

b) ne donese akt o minimumu procesa rada i načinu njegovog obezbjeđivanja, i ne pribavi mišljenje sindikata ili savjeta radnika, odnosno ovlašćenog predstavnika radnika (član 12),

v) ne obezbijedi minimum procesa rada utvrđen aktom iz člana 12. stav 2. ovog zakona,

g) pokrene postupak za utvrđivanje disciplinske i materijalne odgovornosti, privremeno udalji sa rada radnika ili otkáže ugovor o radu radniku zbog organizovanja, odnosno učestvovanja u štrajku organizovanom u skladu sa zakonom (član 16. stav 1),

d) u toku štrajka organizovanog pod uslovima utvrđenim ovim zakonom primi nove radnike koji bi zamijenili učesnike u štrajku, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno (član 17),

đ) sprečava radnike da učestvuju u štrajku ili upotrijebi prijetnje i mjere prinude radi okončanja štrajka ili ako predvidi veću platu ili druge povoljnije uslove rada za radnike koji ne učestvuju u štrajku (član 2. stav 3),

e) inspektor ne omogući vršenje nadzora i ne obezbijedi mu uvid u podatke i dokumentaciju potrebnu za vršenje inspeksijskog nadzora (član 21. stav 1) i

ž) ako postupi suprotno rješenju inspektora kojim je odgođeno izvršenje odluke poslodavca o otkazu ugovora o radu ili udaljenju radnika sa rada, organizatora štrajka, odnosno učesnika u štrajku (član 22).

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u poslodavcu novčanom kaznom od 500,00 KM do 2.500,00 KM.

Član 24.

(1) Novčanom kaznom od 500,00 KM do 3.000,00 KM kazniće se za prekršaj reprezentativni većinski sindikat ili drugi sindikat koji organizuje štrajk, ako:

a) donese odluku o stupanju u štrajk suprotno članu 4. ovog zakona,

b) ne pristupi postupku mirenja u roku utvrđenim ovim zakonom, odnosno postupku posredovanja (član 7. stav 1. i član 14. st. 1. i 2),

v) organizuje ili vodi štrajk na način kojim se ugrožava bezbjednost zdravlja ljudi i bezbjednost imovine, nanosi neposredna materijalna šteta i onemogućava nastavak rada po okončanju štrajka (član 9. stav 1),

g) sprečava radnike koji ne učestvuju u štrajku da rade (član 9. stav 3) i

d) ne najavi štrajk u djelatnostima iz člana 11. ovog zakona u roku i na način propisan članom 12. ovog zakona.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana, kazniće se odgovorno lice u reprezentativnom većinskom sindikatu i odgovorno lice drugog organizatora štrajka novčanom kaznom od 250,00 KM do 1.500,00 KM.

Član 25.

Poslodavci su dužni da akt iz člana 12. stav 2. ovog zakona donesu u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 26.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o štrajku («Službeni glasnik Republike Srpske», broj 10/98).

Član 27.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u «Službenom glasniku Republike Srpske».

Broj: 01-/08

Datum: 05. novembar 2008. godine